

Силезінь, дѣто не садили брѣбой. Въ това врѣмѧ у Чесско были изгынѫли отъ гладъ до 180.000 душь, а до 20.000 душь ся прѣселили въ Силезінь, дѣто имало брѣбой.

Испрѣво колко было мѣчно да ся накара народѣтъ да сади брѣбой, показва го тая случка. Реченый прусскій краль накара да раздадѣтъ на селяны-ты брѣбой за разсадъ. Тіи что сторихѫ? У едно село, като были насилини да го саджть, селяне-ти ископа-хѫ ямѫ, па навръгахѫ въ неиѣ всичкій брѣбой, что бѣхѫ имъ раздали, та отъ него изникиѫ и порастѣ цѣлъ гѣстинакъ брѣбой. Така всяка нѣмска земя си има исторінь за брѣбоя.

У Италінѣ начнѣли да садять брѣбой едва на края на прѣминѣло-то столѣтіе, по имя у Неаполь въ 1770 л., когато слѣдъ еднѣ безплоднѣ голинѣ станѣло страшенъ гладъ, а еще повече въ 1817 л. когато ся явилъ пакъ гладъ. Нѣ у Италінѣ и днесъ еще брѣбой ся вѣди малко, зачто-то у такъва топлы мѣста пѣдрѣ вирѣнѣть пѣлагородны растенія.

По нась брѣбой отскоро ся е развѣдиль; не ся знае кой найнапрѣжъ го е донесъль и дѣ найпрѣвѣ е посаденъ; добрѣ бы было да ся знае, а можящѣ и да има днесъ стары хора, кои-то помнить това. Въ Россінѣ еще пѣкъено е донесенъ брѣбой; въ 1844 л. еще тамъ даряхѫ оныя, кои-то го садили. И въ Чернѣ-Горѣ, дѣто го наричатъ *Крѣтола* донесенъ е отскоро. Въ 1836. л. донесенъ е прѣвѣ въ Г҃рцинѣ съ дохажданіе-то на краль Отона; а когато жена му, кралица Амалія, влѣзе въ Аѳинѣ въ 1836 л. поднесохѫ и вѣнецъ отъ брѣбоевъ цвѣтъ, като особенѣ знаменистость; Г҃рци-ти сякали, че и кралица-та имъ не знала что е брѣбой.